

S B Í R K A K A P E S N Í C H P A R T I T U R

Svazek 32

LEOŠ JANÁČEK

MLÁDÍ

Suita pro dechové nástroje

VÝDÁVÁ HUDEBNÍ MATICE UMĚLECKÉ BESEDY V PRAZE

LEOŠ JANÁČEK

MLÁDÍ

*Suita pro flétnu (pikolu), hoboj, klarinet,
lesní roh, fagot a klarinet basový*

(1924)

2. revidované vydání

**I. ALLEGRO. - II. ANDANTE SOSTENUTO. - III. VIVACE
IV. ALLEGRO ANIMATO.**

Trvá asi 16 minut.

Sextet „Mládí“ zajímá vznikové tím, že jej Leoš Janáček napsal v měsíci své sedmdesátky, v červenci r. 1924, pojáv jej jako výraz svých vzpomínek na dávnou dobu, kterou prožíval jako mladický fundatista v Králové klášteře na Starém Brně (1865—1874). Byl těmi vzpomínkami velmi živě zaujat, když z jara roku 1924 sledoval autobiografická data pro své životopisce a láskyplně si oživil půvab let, kdy jako jeden z „modráčků“, jak byli fundatisté starobrněnského kláštera znáni pro svůj světle modrý, bílé lemovaný stejnokroj, tropil různé rozpustilosti a hlavně také muzikantské sprýmy, které často pozlobily i milovaného ředitele klášterního kúru Pavla Křížkovského.

Z nálad tohoto bujněho, chlapecky bezstarostného mládí vyrostl nejprve — 19. května 1924 — bizarně zábavný *Pochod Modráčků* (na jeho rukopis poznámenal Janáček pod titul: „Výskaj si zpěváci z Králové kláštera. Jsou modři jak modráčci“) a poté v červenci sextet *Mládi*, v němž Janáček nejen do třetí věty převzal thematické jádro z „Pochodu Modráčků“, ale jež i jinak napojil oněmi náladami, ať i jeho huda bujně dovádí nebo se — jako zvláště v druhé větě — vzpomínkově zasnívá. („Pochod Modráčků“, jehož rukopis věnoval Janáček svému stálému, spolehlivému opisovači Václavu Sedláčkovi, flétištu v orchestru Národního divadla v Brně, byl otištěn v brněnském časopise „Hudební besídka“, IV., str. 121—127.)

Partitura „Mládí“ neměla hned ve věm ten vzhled, jaký má ve znění, v němž je od začátku prováděna. Janáček, zaujal nevyklíčený úkolem skladby pro čistě dechové nástroje, napsal v ní leccos, co nebylo dobré hratelné nebo co při hraní neodpovídalo plně jeho zvukové či pohybové představě. Poznal to, když se pilně účastnil zkoušek na první provedení díla v Brně, a na podkladě slyšeného i se zřetelem na poznámky jednotlivých hráčů leccos v jejich partech pak pozměnil (závér třetí věty upravil při tom nově i skladebně). Tak dostal sextet tvar konečný, v němž byl po prvé proveden na koncertě, jež k oslavě Janáčkovy sedmdesátky pořádala konzervatoř hudby v Brně dne 21. října 1924 v sále tamního Besedního domu. Skladbu hráli profesori ústavu Josef Bok (flétna a pikola), Matěj Wagner (hoboj), Stanislav Krtička (klarinet), František Janský (lesní roh) a dále František Bříza (fagot) a Karel Pavelka (basový klarinet), vesměs také členové orchestru Národního divadla v Brně. V Praze bylo pak dílo prvně provedeno na novinkovém koncertě Hudební matice, věnovaném výlučně skladbám Janáčkovým, jenž se konal dne 23. listopadu 1924 v Městském divadle na Krále Vítěze. Tentokrát provedli sextet členové České filharmonie Gustav Nesporý (flétna), Josef Drechsler (pikola), Alois Stancl (hoboj), Artur Holas (klarinet), Oldřich Seliger (lesní roh), Eduard Anderle (fagot) a Josef Pech (basový klarinet). Sextet došel pak brzy živé pozornosti také v cizině.

Hudební matice Umělecké besedy v Praze vydala partituru a hlasu „Mládí“, jakož i dvouruční klavírní úpravu Břetislava Bakaly po prvé roku 1925. Mezi zněním tištěné partitury a tištěných hlasů byl však podstatný rozdíl, jak k němu vedla zásada tehdejšího vydavatele Otakara Nebušky, že partitura má být obrazem díla, jak vyšlo v konečném znění z představy skladatelovy, kdežto hlasu, sloužící praktické potřebě reproducování, mají být co možná nejpodrobnejší vybaveny postránce přednesové, hlavně pohybové a silové. Partitura byla proto tehdy vytisknuta podle opisu Václava Sedláčka, provedeného v Janáčkových intencích po zkušenostech z prvního provedení brněnského (původní Janáčkův zápis partitury není znám), s tím však rozdílem, že z vůle vydavateleovy, přihlížející k prvemu provedení pražskému, se od původní předlohy odchylovala v předpisech pohybových a to tak, že některá slovná a všechna číselná (metronomická) označení hyla v ní nahrazena novými a číselná přidána i všude tam, kde původně nebyla. Naproti tomu hlasu

byly vydány sice s týmiž předpisy pohybovými (stejně jako klavírní úprava), ale při tom s novým, velmi podrobným označkováním přednesovým, které rovněž podle prvního pražského provedení zanesl tužkou do předlohotového opisu partitury flétišta Nesporý, jenž vedl jeho studium.

Nové vydání ve Sbírce kapesních partitur vychází ze stejné zásady, jaká byla v tisku partitury uplatněna při prvním jejím vydání, s tím však rozdílem, že v pohybových předpisech respektuje na prvním místě původní Janáčkovy údaje ze Sedláčkova opisu a všechno, co v nich bylo v prvním vydání změněno nebo k nim přidáno, má označeno uzávorkováním. První z těchto údajů zachovává jako obraz vlastní představy skladatelovy, zajímavé i když snad ne všady přesně vyjádřené (ačkoliv na př. označení *Moderato* na začátku druhé věty zdá se onu představu lépe vystihovat, než zaměněné *Andante sostenuto*), druhou skupinu údajů podržuje proto, že byla otištěna za skladatelova života a tedy patrně s jeho souhlasem.* Jinak v místech, v nichž to bylo žádoucí, je nové vydání podle tištěných hlasů doplněno několika znaménky silovými, která pro odlišení jsou rovněž označena uzávorkováním, a dále jsou v něm opraveny tiskové chyby a vypuštěna přebytečná znaménka posuvná, jako vždy u Janáčka i zde v původním znění velmi častá.

Některá objasnění k tomu, jak dospělo dílo ke své konečné podobě, poskytli mi ochotně pp. profesoři Josef Bok a Stanislav Krtička, jimž zde za to vzdávám dík, stejně jako příteli dr. Václavu Smetáčkovi za přispění při revisi partitury.

V Praze v lednu 1945.

O. Š.

* Ze zde nejde o údaje neměnné, dokazuje pozdější provedení Pražským dechovým kvintetem, nemálo vžití a dokonce ustálené nahráni na gramofonové desky (značky Esta č. 7125-6 v obsazení Rudolf Hertl, dr. Václav Smetáček, Vladimír Ríha, Otakar Procházka a Karel Bídlo za součinnosti s V. Kotasem u basklarinetu). Pro srovnání podávám zde i výčet oněch metronomických čísel, v nichž je provedení Pražským dechovým kvintetem odlišné od oněch v prvním vydání partitury:

Věta I.

- V taktu 34. a 111. (Meno mosso) $\text{♩} = 80.$
" 59. (Un poco più mosso) $\text{♩} = 184.$
" 103. (Meno mosso) $\text{♩} = 76.$
" 115. (Allegro) $\text{♩} = 184.$
" 133. (Poco più mosso) $\text{♩} = 192.$
" 163. (Presto) $\text{♩} = 100.$

Věta II.

- V taktu 1., 44., 74. a 100 $\text{♩} = 60.$
" 49. (Più mosso) $\text{♩} = 104.$
" 90. (Meno mosso) $\text{♩} = 92.$

Věta III.

- V taktu 1. a 82. (Allegro - Tempo I.) $\text{♩} = 176.$
" 58. a 103. (Meno mosso) $\text{♩} = 96.$
" 127. (Più mosso) $\text{♩} = 144.$

Věta IV.

- V taktu 1. (Con moto) $\text{♩} = 144.$
" 23. (Un poco meno mosso) $\text{♩} = 76.$
" 93. (Allegro) $\text{♩} = 120.$
" 123. (Meno mosso) $\text{♩} = 84.$
" 142. (Tempo I.) $\text{♩} = 66.$
" 175. (Un poco meno mosso) $\text{♩} = 92.$
" 200. (Presto) $\text{♩} = 120.$
" 228. (Prestissimo) $\text{♩} = 144.$

Сюиту „ЮНОСТЬ“ выдающийся моравский композитор ЛЕОШ ЯНАЧЕК (1854—1928) написал в июле 1924 г. т - е как раз тогда, когда ему исполнилось 70 лет. Сюита эта является отображением далеких лет юности, когда Яначек, как молодой хорист Кралова монастыря в Старом Брне (1865—1874 г.), вместе со своими товарищами хористами проделывал всевозможные шалости и музыкальные шутки. Вся Сюита наполнена буйными, мальчишески беспечными настроениями перемежающимися, как во второй части, мечтательным погружением в воспоминание далекого прошлого.

Сюита впервые была исполнена на концерте к 70 летию Яначека, государственной консерватории в Брне 21. X. 1924 г. Партитура, голоса и клавир издана Hudební matice Umělecké besedy в 1925 г. Настоящее, второе издание, сделано согласно исправлений при первом исполнении в Брне одобренных автором.

O. III.

It is good to know the striking fact that *Leoš Janáček* (1854—1928) the great Moravian composer, wrote his suite "Youth" in July 1924, when he was eighty. He was inspired by happy memories of his early days passed within the walls of the Royal Clerical College at Brno (1865—1874) where as young chorister and student he contributed along with the other boys to a lot of mischief and musical jokes. The suite "Youth" is full of that wild, boyish and careless mood, varying from extreme gaiety to melancholic dreaming, as in the second movement.

The first performance of the suite took place at Brno, on 21st October 1924, to celebrate Janáček's seventieth birthday; the concert was arranged by the State Conservatoire of Music. The Hudební Matice Umělecké Besedy published the score, parts and a piano reduction of the suite for the first time in 1925. This new, second edition of the score has been revised to match the copy rewritten under the guidance of the composer after the first performance of the work at Brno, but not in accordance with the original manuscript.

O. Š.

Suite „La Jeunesse” est fort intéressante par son origine; elle était écrite par le célèbre compositeur moravien Leoš Janáček (1854—1928) en juillet, le mois du soixante-dixième anniversaire de sa naissance. Par sa conception c'est une expression des souvenirs passés de sa jeunesse, lorsqu'il a vécu comme un jeune fondatiste à l'abbaye de la Reine à Staré Brno (1865—1874), et pendant laquelle il avait provoqué tant des gaminades et surtout des farces musicales. Suite „La jeunesse” est rassasiée abondément par les dispositions d'humour d'une exubérante et insouciante jeunesse puérile, soit par une musique gaie et vive, soit — spécialement dans le deuxième mouvement — par la rêverie souvenante.

La suite avait eu sa première au concert solennel donné à l'occasion du soixante-dixième anniversaire de la naissance de Janáček au conservatoire de l'État à Brno, le 21 Octobre 1924. Partition, parties et réduction pour piano à 2ms de cette oeuvre étaient édits pour la première fois chez Hudební Matice Umělecké Besedy à Prague en 1925. A l'occasion de la deuxième édition, la partition était soumise à une révision détaillée d'après une copie des parties revues par le compositeur seul, qu'il avait faite en utilisant l'expérience de la première réproduction à Brno.

O. Š.

La suite „Gioventú” presenta interesse per il fatto che fu scritta dall'eccellente compositore moravo Leoš Janáček (1854—1928) all'età di 70 anni, nel luglio 1924. La concepì come espressione musicale dei suoi ricordi di quel tempo remoto che egli passò come giovine prebendario nel convento regale di „Staré Brno” (negli anni 1865—74), dove insieme ai suoi coetanei compì varie birichinate e soprattutto delle buffonate musicali. La suite „Gioventú” è piena di questo spirito esuberante e giovanilmente spiritoso, sia che la sua musica proceda gioiosamente, sia che — come avviene specialmente nel secondo tempo — risuoni di rimembranze.

La suite fu eseguita per la prima volta nel concerto che fu dato in onore del settantesimo compleanno di Janáček al Conservatorio statale di Brno, il 21 ottobre 1924. La partitura, le voci e la riduzione per pianoforte a due mani furono edite per la prima volta nel 1925 dalla Fondazione musicale del Circolo artistico di Praga. Per la seconda edizione fu riveduta la partitura secondo la copia, redatta in base agli intendimenti dell'autore dopo le esperienze della prima esecuzione a Brno.

O. Š.

MLÁDÍ.

I.

Leos Janacek.

(4.VII.1854 - 12.VIII.1928)

Andante. $\text{♩} = 128$

(Allegro. $\text{♩} = 144$)

Flauto (Picc.)

Oboe.

Clarinetto
in B.

Corno in F.

Fagotto

Clarinetto
basso in B.

5

10

2. b.p. b.p. b.p. 2. b.p. b.p. 15 b.p.

1 rit. a tempo

20

25

30
f
mff
mf
mf
f
accel.

Meno mosso. ($\text{d} = 72$) 2
35

(p sub.)
(p sub.)
(p sub.)
dolce
mf
ff

2
2

1.

2.

40

cresc.

(p)

espress.

(Tempo I. $\text{♩} = 144$)

45

(mf)

p

4. b.....

mf

p

55 *3* *accel.* rit. *Un poco piu mosso.*
 $(\text{♩} = 160)$ *60*

rubato ad lib.

p marcato

pp

65

70

dim.

75

mf

80

4

80

95

100 ritenuto poco a poco. 105

Meno mosso. ($\text{d} = 60$)

Musical score for orchestra, page 16, measures 110-111. The score consists of eight staves. Measure 110 starts with a dynamic of $\text{f} \downarrow$. Measures 111 and 112 continue with similar dynamics and instrumentation.

Tempo I.
(*Meno mosso.* $\text{d} = 72$)

Musical score for orchestra, page 16, measures 112-113. The score consists of eight staves. Dynamics include p , $p\text{ dolce}$, pp , and pp . Measure 113 concludes with a dynamic of p .

5 Allegro. $\text{d} = 128$ ($\text{d} = 168$)

Musical score for orchestra, page 16, measures 113-114. The score consists of eight staves. Dynamics include $m\text{f}$, $m\text{f}$, and $m\text{f}$. Measure 114 concludes with a dynamic of $m\text{f}$.

ff
f
f
ff
ff

accel. 130

ff
ff
ff
ff
ff
ff
ff
ff

6 (Poco più mosso, $\text{d} = 176$)

ff
ff
ff
ff
ff
ff
ff
ff

18

140

(poco a poco cresc.)

(poco a poco cresc.)

(poco a poco cresc.)

accel.

150

155 Adagio.

Solo ad lib.

160

2

165

Presto. ($\text{d} = 192$ à una battuta)

II.

Moderato. $\text{♩} = 92$
 (Andante sostenuto. $\text{♩} = 72$)

5

10

dolciss.

II. M. 341

dolciss.

accel.

15-

(mf)

Piu mosso. (♩ = 132)

mf

(mf)

20

ff
f
mf

cresc.
ff
f
mf
ff

25

f
ff
mf
ff

f
ff
mf
ff

rit.

a tempo

30

dim. *p*

(D)

mf *mf*

dim. *p* *mf*

35

accel. *cresc.*

cresc.

a tempo

40

3 Tempo I. $\text{d} = 72$

45

accel.

Piu mosso. $\text{d} = 84 (\text{d} = 128)$

55

59

60

mf

sf

sf

cresc.

cresc.

cresc.

cresc.

65

sfespr.

50

Tempo I. ($d = 72$)

75

p p slentando

pp

mf

pp

pp

pp

pp

pp

Piu mosso. ($d = 120$)

80

espr.
simile *f*
3
simile
simile

85

3
b \bar{p} b \bar{p}

Meno mosso. ($d = 80$)

p dolcis.
(pp sub.)
(pp sub.)
(pp sub.)

95

rit. 100 Tempo I. ($\text{♩} = 72$)

105

Musical score page 7, measures 110-111. The score consists of six staves. Measures 110 begin with a forte dynamic (f) in the bassoon and double bass, followed by eighth-note patterns in the woodwinds and brass. Measure 111 starts with a piano dynamic (p) in the strings, followed by eighth-note patterns in the woodwinds and brass. Measure 112 begins with a forte dynamic (f) in the bassoon and double bass, followed by eighth-note patterns in the woodwinds and brass.

A musical score page featuring five staves of music. The first staff uses a treble clef and has dynamic markings 'pp' and 'b'. The second staff uses a bass clef and has dynamic markings 'ppp' and 'b'. The third staff uses a bass clef and has dynamic markings 'ppp'. The fourth staff uses a bass clef and has dynamic markings 'b'. The fifth staff uses a bass clef and has dynamic markings 'pp'. Measure 17 starts with a sixteenth-note pattern in the first staff, followed by eighth-note patterns in the second and third staves. Measures 18 and 19 continue with eighth-note patterns. Measure 20 concludes with a sixteenth-note pattern in the first staff.

A detailed musical score page from Gustav Mahler's Symphony No. 5. The page is labeled 'H.M 284' at the bottom center. The top center features the tempo 'Adagio.' The score consists of eight staves, each with a different clef (G, C, F) and key signature. Various dynamics are indicated throughout, including 'f' (fortissimo), 'fp' (fortissimo piano), 'dim.' (diminuendo), and 'b' (bassoon). The first staff has a dynamic 'f' with a wavy line above it. The second staff has 'fp' with a wavy line above it. The third staff has 'dim.' with a wavy line above it. The fourth staff has 'dim.' with a wavy line above it. The fifth staff has 'dim.' with a wavy line above it. The sixth staff has 'dim.' with a wavy line above it. The seventh staff has 'dim.' with a wavy line above it. The eighth staff has 'dim.' with a wavy line above it. The bassoon part in the first staff is marked 'con sord.'. The bassoon part in the eighth staff is marked 'b' over the note.

Allegro. $\text{♩} = 120$
 (Vivace. $\text{♩} = 180$)

III.

Fl. picc.

5

10

(pp)

15

20

25

Flauto

ff

f

50

drb

f

55

2 Meno mosso. ($\text{d} = 100$)

rit.

Solo.

dolce

mf

pp

pp

mp

60

a tempo

a tempo

60

p

bd

mf

p

bd

mf

p

bd

mf

65

mf

870

rit.

a tempo

rit.

Tempo I. (Vivace. $\text{♩} = 160$) 85

4 Fl.picc.

pp

90 *p*

95 *f*

100 *b*[¶]

Meno mosso. ($\text{d} = 100$) 105

110

un poco calando

115 -

5 (Tempo) Meno
mosso.

115 -

dim.
dim.
dim.
dim.
dim.
dim.

p *p* *p* *p*

mf espr.
p

pp

120

-

-

-

-

-

-

Piu mosso.
(Tempo I. Vivace.)
($d = 160 - 176$)

125 rit.

125 rit.

dim.
dim.
dim.
dim.

pp
p

p

130

mf esp.

6

135

136

f

145

p

H.M. 341

155

160 trb

pp

p

pp

pp

pp

pp

pp

165

dim.

mf

dim.

mf

dim.

mf

dim.

mf

170

dim.

mf

dim.

mf

dim.

mf

dim.

mf

175 trb

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

pp

180

dim.

IV.

Con moto. $\text{♩} = 104$
 (Allegro animato. $\text{♩} = 182$)

Fl. *espr.**mf*

Musical score for orchestra, page 1. The score consists of three systems of staves. The first system starts with a dynamic of *pp*. The second system begins with a dynamic of *p*, followed by *ff* and *f*. The third system begins with a dynamic of *pp*. The score includes various dynamics such as *p*, *ff*, *f*, *mf*, and *pp*. The instrumentation includes Flute (Fl. *espr.*) and Bassoon (Bass. *bass.*). The tempo is marked as Con moto or Allegro animato.

Musical score for orchestra, page 2. The score continues from the previous page, featuring three systems of staves. The first system starts with a dynamic of *p*, followed by *ff* and *f*. The second system begins with a dynamic of *p*, followed by *ff* and *f*. The third system begins with a dynamic of *p*, followed by *ff* and *f*. The score includes various dynamics such as *p*, *ff*, *f*, *mf*, and *pp*. The instrumentation includes Flute (Fl. *espr.*) and Bassoon (Bass. *bass.*). The tempo is marked as Con moto or Allegro animato.

Musical score for orchestra, page 3. The score continues from the previous pages, featuring three systems of staves. The first system starts with a dynamic of *p*, followed by *ff* and *f*. The second system begins with a dynamic of *p*, followed by *ff* and *f*. The third system begins with a dynamic of *p*, followed by *ff* and *f*. The score includes various dynamics such as *p*, *ff*, *f*, *mf*, and *pp*. The instrumentation includes Flute (Fl. *espr.*) and Bassoon (Bass. *bass.*). The tempo is marked as Con moto or Allegro animato.

15

(POCO CRES.)

rit. **Un poco
1 meno mosso.** (d. 88) **25**

mf dolce

mf dolce

mf dolce espr.

H.M. 341

30

1. || 2.

accel.

Piu mosso. ($d = 126$)

35

cresc.

f

sim.

cresc.

f

sim.

cresc.

sim.

cresc.

2

40

f simile

f

f

ff

ff

Musical score page 40, featuring six staves of music. The top two staves are treble clef, the middle two are bass clef, and the bottom two are bass clef. Measure 40 consists of six measures of music. The first measure has six eighth-note chords. The second measure has six eighth-note chords. The third measure has six eighth-note chords. The fourth measure has six eighth-note chords. The fifth measure has six eighth-note chords. The sixth measure has six eighth-note chords. Measure 41 begins with a single eighth note on the first staff, followed by six eighth-note chords on the second staff, six eighth-note chords on the third staff, and six eighth-note chords on the fourth staff. Measure 42 begins with six eighth-note chords on the first staff, followed by six eighth-note chords on the second staff, six eighth-note chords on the third staff, and six eighth-note chords on the fourth staff.

Musical score page 45, featuring six staves of music. The top two staves are treble clef, the middle two are bass clef, and the bottom two are bass clef. Measure 45 consists of six measures of music. The first measure has six eighth-note chords. The second measure has six eighth-note chords. The third measure has six eighth-note chords. The fourth measure has six eighth-note chords. The fifth measure has six eighth-note chords. The sixth measure has six eighth-note chords. Measure 46 begins with a single eighth note on the first staff, followed by six eighth-note chords on the second staff, six eighth-note chords on the third staff, and six eighth-note chords on the fourth staff. Measure 47 begins with six eighth-note chords on the first staff, followed by six eighth-note chords on the second staff, six eighth-note chords on the third staff, and six eighth-note chords on the fourth staff.

Musical score page 50, featuring six staves of music. The top two staves are treble clef, the middle two are bass clef, and the bottom two are bass clef. Measure 50 consists of six measures of music. The first measure has six eighth-note chords. The second measure has six eighth-note chords. The third measure has six eighth-note chords. The fourth measure has six eighth-note chords. The fifth measure has six eighth-note chords. The sixth measure has six eighth-note chords. Measure 51 begins with a single eighth note on the first staff, followed by six eighth-note chords on the second staff, six eighth-note chords on the third staff, and six eighth-note chords on the fourth staff. Measure 52 begins with six eighth-note chords on the first staff, followed by six eighth-note chords on the second staff, six eighth-note chords on the third staff, and six eighth-note chords on the fourth staff.

Musical score page 55. The score consists of six staves. Measures 54 and 55 are shown. Measure 54 starts with a bassoon solo. Measure 55 begins with a forte dynamic. Measure 56 starts with a bassoon solo.

Musical score page 60. The score consists of six staves. Measures 59 and 60 are shown. Measure 59 ends with a dynamic marking. Measure 60 begins with a bassoon solo.

Musical score page 3. The score consists of six staves. Measures 2 and 3 are shown. Measure 2 ends with a dynamic marking. Measure 3 begins with a bassoon solo.

85

Meno mosso. (♩ = 76)

mf dolce

70

75

p

mf

p

p

p

mf

80

4

p

mf

p

p

p

mf

ssaccel.

80

Allegro. $d = 104$
(Vivace. $d = 132$ à una battuta)

100

105

110

115b 120

5 Meno mosso. (♩ = 72) 125 130

135

f rit.

dim.

p

dim.

dim.

pp

tempo 140

6 Tempo I. (meno mosso. $\text{d} = 72$)

145

p

mf

p

p-*expr.*

p

accel.

150

rit.

ad lib.

155

cresc.

sf

cresc.

sf

cresc.

sf

cresc.

sf

sf

Piu mosso. $\text{d} = \text{d} \cdot (\text{d} \cdot = 182)$

Un poco meno
mosso. $\text{d} = 120$
rit.

a tempo

sim.

180

180

185

p

186

187

188

189

190

ff

191

192

193

194

195

ff

48

accel.

9 *b.p.* *b.p.* *b.p.* *b.p.* *b.p.* *b.p.* 200 Presto. ($d = 152$)

205

espr.

4 210

220

215 *p.* *p.* *p.* *espr.* 220

b
225 *sim.* *accel.* (Prestissimo. $d=176$) **230** *cresc.*

b
235 *Meno mosso.* *G.P.* **240** *p.* *mf*
espri. *mf*

245 *Prestissimo.* *250* *G.P.* **255**